

מ"ת 3358/03/16 - מדינת ישראל נגד ע פ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 3358-03-16 מדינת ישראל נ' פדפילה(עציר)
תיק חיצוני: 78041/2016

בפני	כבוד השופטת מיכל ברנט
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	ע פ (עציר)

החלטה

כללי

1. כתב האישום מייחס למשיב עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א) + 329(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, תקיפת קטין, עבירה לפי סעיף 368(ב) לחוק העונשין ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
 2. מכתב האישום עולה כי המשיב נשוי לח.פ. (להלן: "המתלוננת"), ולהם חמישה ילדים משותפים. משנת 2003 עלו הנישואין על שרטון והמתלוננת ביקשה להתגרש מהמשיב אולם המשיב סרב לכך והמשיך להתגורר בביתם המשותף, אף שלן בנפרד מהמתלוננת.
 3. ביום 3.9.16 בשעות אחה"צ התפתח ויכוח בין המשיב למתלוננת על רקע שימושה ברכב בניגוד להסכמת המשיב. המשיב נכנס לבית נטל סכין מהמטבח וניסה לדקור את המתלוננת בבטנה.
- המתלוננת הגנה על עצמה באמצעות ידיה וכתוצאה מכך פגע הסכין בידה וגרם לה לחתך עמוק, והיא החלה לדמם ולצעוק מכאב. י.פ. בנה הקטין (יליד 0.0.98) שהיה באותה עת בחצר הבית הבחין במעשה, נכנס לבית וניסה להפריד בין המשיב למתלוננת על מנת למנוע ממנו להמשיך ולפגוע בה. בתגובה דקר המשיב את י.פ. בגבו באמצעות הסכין וי.פ. נמלט מהבית. המתלוננת שאיבדה דם רב התיישבה על ספה בסלון הבית, המשיב רכן לעברה, כיוון את הסכין לצווארה וצעק שבכוונתו להרגה. בעקבות זאת התעורר ב.פ. בנם הקטין (יליד 0.0.01) ומשהבחין במשיב כשהוא רוכן לעבר המתלוננת עם סכין בידו משך את המשיב על מנת להפריד ביניהם. בעקבות זאת עזב המשיב את המקום.
- ב.פ. הזעיק למקום את אחותה של המתלוננת ובנה שהינו מתנדב במד"א, והלה העניק למתלוננת טיפול ראשוני ופינה אותה לקבלת המשך טיפול רפואי למרכז הרפואי אלרחמה בטירה. משם פונתה המתלוננת לבית חולים מאיר בכפר

סבא. למתלוננת נגרם חתך עמוק ופגיעה בעצב היד והיא נזקקה לניתוח ולהמשך טיפול פיזיותרפי ותרופתי.

אדם אחר שהבחין ב.פ. נמלט מהבית כשהוא מדמם הזמין עבורו אמבולנס שפינה אותו למרכז רפואי אלרחמה ולאחר מכן לבית חולים מאיר בכפר סבא. ל.פ. נגרם פצע בקוטר 0.9 ס"מ בגבו והוא קיבל טיפול אנטיביוטי ושוחרר לביתו.

המתלוננת וילדיה החליטו שלא לערב את הרשויות בשל חששם מהנאשם, אולם כשבועיים עובר להגשת התלונה הזמין המשיב את א.פ. ואת י.פ. לנסוע עמו ברכבו ובמהלך הנסיעה דיבר סרה במתלוננת וניסה להשפיע על א.פ. וי.פ. כנגדה. בעקבות הדברים יצא י.פ. בכעס מהרכב, והמשיב אמר לא.פ. שהוא מצטער שלא הרג את המתלוננת גם אם בשל כך היה יושב בכלא. בעקבות דברים אלה חששו א.פ. וי.פ. שהמשיב יפגע במתלוננת ושיתפו אותה בחששות אלה. בהמשך למצוקתו ש.פ. ביום 20.2.16 אלכוהול בכמות גדולה, נגרמה לו רעלת אלכוהול והוא אושפז בבית חולים מאיר. בעקבות זאת, למחרת היום הגישה המתלוננת תלונה למשטרה כנגד המשיב.

4. מבקשת המעצר עולה כי כתב האישום מושתת על עדויות המתלוננת וילדיה, על עדות עדים להם מסרו המתלוננת וי.פ. את פרטי האירוע מיד בסמוך לאחר האירוע (מדובר באותם מעורבים אשר העניקו להם סיוע רפואי מיידי) וכן קיימים מסמכים רפואיים ותמונות של החבלה.

5. עוד עולה מבקשת המעצר כי למשיב הרשעות קודמות בגין עבירות נשק, הדחה ואיומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בגין ריצה עונשי מאסר.

טיעוני ב"כ הצדדים

6. ב"כ המשיב הסכים בדיון מיום 22.3.16 לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, וביקש להפנות את המשיב לקבלת תסקיר שירות המבחן, שיבחן את אפשרות שחרורו או מעצרו באיזוק. כן טען, כי האירוע התרחש על פי הנטען בחודש ספטמבר ומאז לא נרשמו תלונות נוספות כלפי המשיב, וכי עברו הפלילי של המשיב ישן (ההרשעה בגין נקיטת אלימות כלפי המתלוננת היא משנת 2003 ובגינה ריצה חודשיים מאסר בפועל, וההרשעה האחרונה בגין הסגת גבול היא משנת 2010).

לטענה זו השיבה ב"כ המאשימה כי המתלוננת חששה להגיש תלונה כנגד המשיב וכי הלה מסר לילדיו שהוא מצטער שלא הרגה וכי היה עליו לעשות כן.

תסקיר שירות המבחן

7. המשיב טען לפני שירות המבחן כי משנת 2003, אז נשפט בגין נקיטת אלימות כלפי אשתו, לא נקט כלפיה באלימות ותאר מערכת יחסים טובה עם ילדיו. את האחריות להתדרדרות מערכת היחסים הזוגית הטיל על אשתו,

טען כי אשתו נוקמת בו באמצעות תלונתה, בעקבות חשיפתה לניהול מערכת יחסים אותה מנהל המשיב עם אישה אחרת, ושלל דחפים תוקפניים ונזקקות טיפולית כלשהיא (אף שמתאורו אודות השתלבותו בכלא דיווח על קטטה בה היה מעורב ואשר בגינה הועבר לאגף אחר). המתלוננת מנגד מסרה כי במהלך השנים נהג המשיב כלפיה באלימות מילולית, כלכלית פיזית ורגשית, מסרה שהאירוע הנוכחי התרחש לאחר שסירבה לוותר על רכב שהיה בבעלותה, וכי מאז האירוע חשה איום מתמיד לפגיעה מצד בעלה, שעלול לפגוע בה פגיעה ממשית. בעקבות הפגיעה היא נדרשת לעבור ניתוח נוסף היא מוגבלת בתנועה ולא מסוגלת לנהוג למרחקים או לעשות פעולות בסיסיות. כן תארה חרדות נפשיות וקשר עם עו"ס קהילה. לדבריה, אחיו של המשיב מאיימים עליה והיא התלוננה על כך במשטרה. להתרשמות שירות המבחן המשיב מאופיין בדפוסי התנהגות אלימים מושרשים, מגיב בתוקפנות בעודו נתון בסערה רגשית ולא יעמוד בתנאים מגבילים.

על אף האמור, שירות המבחן נפגש עם המפקחים המוצעים, שביטאו נכונות גבוהה לפקח על המשיב, אולם התקבל הרושם כי הם מתקשים להכיר בעומק הבעייתיות ובסיכון שמהווה המשיב, והזדהו עם המשיב.

לאור האמור התרשמות שירות המבחן היא כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה כלפי המתלוננת, הסכסוך בין המשיב למתלוננים פעיל ואין בחלופה ביתית להביא להפחתה בסיכון במצבו ולהבטיח את שלומם של המתלוננים.

השלמת הטיעונים לפני

8. ב"כ המשיב טען כי המפקחים לא התייחסו לפני שירות המבחן למערכת היחסים בין המשיב למתלוננת, וכי המתלוננת לא הגישה תלונה נגד אחיו של המשיב. כן טען כי הוא מבקש לשוחח עם המשיב על מנת להבהיר לו את חשיבות ההשתלבות בטיפול. על כן ביקש שהות לעריכת תסקיר משלים.

9. ב"כ המאשימה עמדה על כך שיש להתמקד במסוכנות הנשקפת מהמשיב בטרם תבחן שאלת טיבם של המפקחים, ועל כך שאין כל משמעות בעריכת תסקיר משלים שמטרתו הינה הפקת רווחים משניים.

דין והכרעה

10. כנגד המשיב קיימת חזקת מסוכנות, מכוח סעיפים 21(א)(1)(ג) ו-21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996.

המשיב נקט לכאורה מעשי אלימות חמורים כלפי רעייתו ובנו הקטין, באמצעות סכין, ואף לאחר שנרגעו הרוחות התבטא באזני ילדיו כי צריך היה להרוג את המתלוננת וכי הוא מלא חרטה על כך שלא עשה כן.

המשיב הורשע בעבר בגין נקיטת אלימות כלפי המתלוננת וריצה עונש מאסר, והדבר עולה בקנה אחד עם תיאורה של המתלוננת אודות חששה ממנו עד כדי הימנעות מהגשת תלונה במשטרה.

בבש"פ 1731/16 פלוני נ' מדינת ישראל חזר כבוד השופט ג'ובראן על כך ש"שקילת האפשרות לשחרור הנאשם לחלופת מעצר, טעונה בחינה דו שלבית; ראשית, על בית המשפט לבחון אם חלופה כלשהי למעצר - בין אם על דרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני, ובין אם בחלופת מעצר - עשויה, ברמה העקרונית, להפיג את המסוכנות המיוחדת לנאשם ולהפחית את החשש לשיבוש מהלכי משפט לרמה מתקבלת על הדעת (ראו: בבש"פ 4658/15 פישר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 14 (9.7.2015) (להלן: עניין פישר); בבש"פ 3648/14 מדינת ישראל נ' עביד, [פורסם בנבו] פסקה 7 (22.5.2014)). ככל שקיימת חלופה כזו, בית המשפט יבחן את החלופות הקונקרטיות המוצעות בעניינו של הנאשם ואת מידת התאמתן להשגת התכלית של הפחתת המסוכנות והחשש מפני שיבוש ההליך (ראו למשל: בבש"פ 5285/15 מדינת ישראל נ' פלוני, [פורסם בנבו] פסקה 11 (10.8.2015); בבש"פ 4327/15 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (25.6.2015)).

אך לאחרונה נפסק בבש"פ 2486/16 פלוני נ' מדינת ישראל בהאי לישנא:

"עילת המעצר בענייננו קמה נוכח חומרת המעשים המיוחסים לעורר, ומתחדדת בשל התרשמות שירות המבחן לפיה "קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק כלפי המתלוננים" - יש באלו כדי ללמד על המסוכנות הנשקפת מן העורר... חומרת המעשים מגלה, כי קשה יהיה להסתפק בעניינו של העורר בחלופת מעצר (וראו בהקשר זה: בבש"פ 3550/14 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 21 (5.6.2014), והאסמכתאות הנזכרות שם), ובמיוחד נוכח התרשמותו השלילית של שירות המבחן.

11. בשים לב לחומרת האירועים המפורטים בכתב האישום ולהתרשמות שירות המבחן כי מהמשיב נשקפת מסוכנות גבוהה למתלוננת, בשים לב לכך שהסכסוך בינו לבין המתלוננת וילדיה שריר וקיים ובשים לב לחומרת הנזק הפיזי שכבר הוסב למתלוננת ולחששה מפניו, מצאתי כי אין לתת אמון במשיב - אמון הדרוש לשם שחרורו לחלופת מעצר.

12. אשר להצעת ב"כ המשיב לבחון חלופה בריחוק גיאוגרפי ממקום מגורי המתלוננים אעיר, כי לא אחת חזר בית משפט העליון על הכלל לפיו במקרי אלימות במשפחה אין בהכרח די בריחוק גיאוגרפי של הנאשם מהמתלוננים כדי לאיין את מסוכנותו, ומאחר ועבירות כאלה מאופיינות בהתפרצויות בלתי נשלטות של הנאשם לא יהיה בכוחה של חלופת מעצר כדי להקטין באופן מספק את הסיכון הנשקף ממנו לבני משפחתו ולציבור בכלל (בש"פ 7848/10 פלוני נ' מדינת ישראל).

13. בשים לב לאמור לעיל, מצאתי כי נשקפת מהמשיב מסוכנות גבוהה שאינה ניתנת לאיין בשלב זה באמצעות חלופת מעצר ביתית. על כן, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ו, 15 מאי 2016, במעמד הצדדים.